

penge til at gøre det nemmere for børnefamilierne i deres hverdag.

Det er da det min klare overbevisning, at et af de steder, hvor det vil være konstruktivt at gøre noget, er netop ved at få en pasningsgaranti, og får jeg det igennem i ministerudvalget, er det jo ikke anderledes, end at så kan vi præstere ikke bare fine løfter, men finansierede forslag fra ministerudvalget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Charlotte Dyremose. Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Det her er jo et rigtigt godt forslag, som stort set alle, der har haft ordet, har udtalt sig rosende om. Det er det, fordi alle ved, hvor besværligt det er, hvis det fundamentale krav, at der er et sted, hvor børnene kan være, når forældrene skal på arbejde efter endt barsel, ikke opfyldes.

Derfor synes jeg også, at det mest bemærkelsesværdige ved debatten i dag om et forslag, som alle synes er så sympatisk, måske er alle de besværgelser, vi skal igennem for at trække dem, der i øjeblikket er i flertal, derhen, hvor det så også bliver virkeliggjort.

Jeg vil sige, at hvis Venstre og De Konservative kommer til at mangle et slogan op til det valg, der formentligt snart kommer, vil et slogan som »Vent og se med V og C« være meget velkendt. Det er også meget parallelt til et, vi kender fra DSB.

Jeg synes sådan set, det er ærgerligt, at det er så svært at trække dem hen til noget, som de så gerne vil, og som ministre sådan helt uden at blive tvunget til det gerne udtaler sig om til aviserne. Er det virkeligt også så svært at trække dem hen til aviserne og få dem til at sige, at det her vil de gerne, eller er det kun her i salen, at der kommer så påfaldende mange forbehold? Eller er det, fordi der er brug for hjælp? Er det, fordi vi ikke presser nok på? Er det, fordi der er nogen, der forhindrer det her, som vi måske var tæt på under de korte bemærkninger før?

Det samme gælder Venstres ordfører, fru Eva Kjer Hansen, som jeg ikke synes giver tilstrækkelig kredit for, at det faktisk lykkedes, bl.a. efter pres fra SF, men også fordi den forrige regering gerne ville, at etablere 170.000 nye daginstitutionspladser. Hvis det ikke var lykkedes, havde vi slet ikke stået med en så overkommelig opgave, som vi står med nu, og derfor synes jeg, det er

svært at forstå, at regeringen ikke ønsker at tage et stik hjem, der ligger så lige for.

Kl. 21.20

Hvis Folketinget lovgiver om det her, er fordelene jo, at økonomien flytter med. Det er den store forskel. Hvis Folketinget vedtager et udgiftskrævende lovforslag som det her, så siger kommunerne: Det vil vi gerne, men så vil vi godt have pengene med. Dermed undgår vi også en anden ting, som det er vigtigt at undgå, nemlig at det her sker via standardglidning, hvor normeringerne forringes, åbningstiden indskrænkes osv.

Fru Eva Kjer Hansen efterlyste også et bestemt tidspunkt. Det tror jeg altså ikke havde været klogt, for med de anstrengelser, fru Eva Kjer Hansen har gjort sig i dag for at finde hår i suppen, så tror jeg, at enhver angivelse af et tidspunkt ville have været endnu et hår i suppen. Jeg synes tværtimod, at man burde rose forslagsstillerne for at have spillet så åbent ud, at tidspunktet kan forhandles. Efter at have hørt fru Eva Kjer Hansen er jeg sikker på, at det er en meget klog beslutning, forslagsstillerne har truffet.

Til Dansk Folkeparti: Jeg synes, det er ærgerligt, at de virker så kyste, at vi igen står et sted, hvor Dansk Folkeparti siger, at her er noget, de gerne vil, men de skal lige hen og spørge finansministeren, om de også må få lov til at mene det, de mener. Jeg synes godt, at man kunne påtage sig en lidt mere selvstændig rolle i politik i retning af at turde stå fast på de ting, man mener. Men lad det nu ligge.

Jeg synes også, det var ærgerligt med De Konservatives ordfører, der var så langt fremme i Jyllands-Posten med et budskab, der var så godt. Jeg tænker på, om De Konservative fører politik på den måde, som man kender fra apoteket, hvor der nogle gange står på varerne, at det her er til indvortes brug og det her er til udvortes brug. Det forekommer mig, at der er typer af forslag, som er til udvortes brug, som er yderst velegnet til at få presseomtale, men når det så kommer til den indvortes brug her i Folketinget, bliver hele striben af forbehold linet op.

Jeg vil godt sige til fru Charlotte Dyremose, at jeg slet ikke kan forestille mig, at Det Konservative Folkeparti slipper helskindet fra det efter at have rejst så mange forventninger, men når pakken så kommer til sommer, bakker man baglæns med en melding om, at det bliver så desværre alligevel ikke til noget, for man kunne ikke finde pengene og alt det der. Jeg formoder, at når De